Η σωστική παρέμβαση της Θεοτόκου (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 4 Ιανουαρίου, 2016

Επιστολή σ' έναν από τη Μάτσβα που ρωτά κάτι που δεν επιδέχεται ερωτήσεις.

Ρωτάς για ποιό λόγο ολόκληρη η ορθόδοξη και η καθολική Εκκλησία αποκαλούν τη Θεοτόκο «σωτήρα» λέγοντας Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς, ενώ είναι ο Σωτήρας, ο Ιησούς Χριστός, ο Βασιλεύς και Κύριος. Τέτοιου είδους ερώτημα θέτεις και περιμένεις απάντηση. Είναι εύκολο να θέτεις αδιανόητα ερωτήματα και να περιμένεις αναπαυτικά να σου απαντήσουν, έτσι δεν είναι; Αυτό το πονηρό ερώτημα δεν είναι δικό σου ούτε προέρχεται από εσένα αλλά από εκείνους που αμέσως μετά τον πόλεμο γύριζαν στη Μάτσβα και πωλούσαν αμερικανική εξυπνάδα στους Ματσβάνους.

Αληθεύει ότι ένας είναι ο Σωτήρας του κόσμου και Μεσσίας, που για μας υπέφερε το πάθος της σταύρωσης και τον θάνατο. Δεν υπάρχουν δύο σωτήρες αλλά ένας. Όμως αληθεύει πως και η Θεοτόκος μπορεί να σώσει τους ανθρώπους από την εξαθλίωση και την αδυναμία, όπως μας μαρτυρεί η εμπειρία. **Μπορεί να μας δωρίσει τη σωτηρία παρακαλώντας τον Υιό της και Σωτήρα του κόσμου**.

Εμείς παρακαλούμε και τους Αγίους Αποστόλους: «*Άγιοι Απόστολοι σώστε μας*»! αυτό δεν σημαίνει ότι αναγνωρίζουμε πολλούς σωτήρες αλλά έναν και μοναδικό. Όμως παρακαλούμε τους Αποστόλους ως πνευματικά φωτισμένους και ηθικά άξιους, οι οποίοι είναι κοντά στον Θεό, να παρακαλέσουν τον Σωτήρα του κόσμου για την σωτηρία μας.

Και στον Άγιο Νικόλαο κατά την προσευχή μπορούμε να πούμε: «*Άγιε Νικόλαε σώσε μας!*». Αυτό δεν σημαίνει ότι αναγνωρίζουμε τον Άγιο Νικόλαο ως Σωτήρα του κόσμου, ίσον προς τον Ιησού Χριστό, ούτε ότι απομακρυνόμαστε από αυτή την αλήθεια, ότι πάντοτε και πάντα ένας και μοναδικός είναι ο Σωτήρας του κόσμου. Αλλά προσευχόμαστε στον Άγιο Νικόλαο ή σε όποιον άλλον άγιο να μας σώσει, παρακαλώντας τον Σωτήρα και Ελεήμονα Κύριο.

Η περίπτωση είναι παρόμοια με το να παρακαλούμε τους πρίγκιπες να παρακαλέσουν με τη σειρά τους τον βασιλιά για κάτι που θέλουμε ή με το να παρακαλούμε κάποιους από τους συγγενείς μας να πάρουν το μέρος μας στο δικαστήριο.

Εμείς, πιστεύουμε στη συγγένεια με τον Θεό, στην οικογένεια του Χριστού την πνευματική, την ένδοξη και αθάνατη. Κάθε σωματική συγγένεια στη γη είναι μόνο εικόνα ή σύμβολο της ουράνιας θεϊκής συγγένειας.

Ειρήνη και χαρά από τον Κύριο.

(Από το βιβλίο: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Δεν φτάνει μόνον η πίστη...». Ιεραποστολικές επιστολές Β', Εκδόσεις «Εν πλω», 2008, Η/Υ επιμέλεια Σοφίας Μερκούρη)

(Πηγή ηλ. κειμένου: orp.gr)